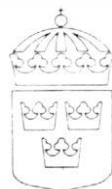

Motion till riksdagen

1989/90:Sk49

av Bo Lundgren m.fl. (m)

med anledning av prop. 1989/90:106 om
upsägning av dubbelbeskattningsavtalet mellan
Sverige och Belgien

Mot.
1989/90
Sk49—50

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner att dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien sägs upp med verkan från den 1 januari 1991.

Det måste, enligt vår mening, anses uppseendeväckande att Sverige, som söker ett närmande till EG, säger upp ett skatteavtal med en EG-stat i stället för att ytterligare försöka lösa frågan avtalsvägen, i synnerhet som Sverige vunnit gehör för kraven på ändringar i fråga om realisationsvinst och förmögenhet. Det huvudsakliga skälet till det svenska kravet att omförhandla dubbelbeskattningsavtalet torde nämligen vara att en svensk med hemvist i Belgien med nuvarande regler kan avyttra fast egendom i Sverige och svenska aktier utan att den realisationsvinst som därvid uppkommer kan beskattas i Sverige. Någon liknande realisationsvinstbeskattning finns inte i Belgien.

En annan fråga som enligt vår uppfattning inte får motivera en avtalsuppsägning är att Belgien inte gått med på de svenska villkoren för att från svensk beskattning undanta utdelning som belgiskt bolag lämnar till svenskt bolag. Från svensk sida krävs att den underliggande vinsten varit föremål för en beskattning som är likartad den som svenska bolag underkastas.

Samma synsätt återfinns i det nya nordiska avtalet, dock med en avgörande skillnad. I det nordiska avtalet krävs att vinsten i dotterbolaget underkastas en allmän inkomstskatt i hemlandet (eller i tredje stat) och att den faktiska beskattningen inte i avsevärd grad avviker härifrån. Man jämför alltså dotterbolagets faktiska beskattning med det gängse skattesystemet i hemlandet. I förhandlingarna med Belgien vill man däremot att jämförelse skall ske med *svensk* bolagsbeskattning enligt samma regler som gäller eventuell delägarbeskattning av utländska bolag från länder med vilka Sverige inte har dubbelbeskattningsavtal.

Uppsägningsförfarandet kan leda till ett avtalslöst tillstånd, vilket skulle vara till avsevärd skada för svensk industri som har mycket stora investeringar i Belgien. Svenska moderbolag får då betala full källskatt på utdelningar med 25 %. Utdelningen blir samtidigt skattepliktig i Sverige för det mottagande bolaget även om viss lindring kan ske genom möjlighet till dispensförfarande. Royalties och räntor beläggs också med 25 % belgisk källskatt. Sådana inkomster beskattas också i Sverige med avräkning för den utländska skatten. Begränsningsregler kan dock medföra att full avräkning inte kan erhållas, varjämte likviditets- och ränteförluster uppstår.

Vissa skattefördelar som svenska så kallade coordination centers har i Belgien kommer då också att försvinna.

Ett avtalslöst tillstånd medför även kostnadsökningar för belgiska investeringar i Sverige i form av 30 procents kupongskatt och svensk företagsskatt på utgående royalties. Detta uppmuntrar naturligtvis inte till belgiska investeringar i Sverige.

Enligt vår uppfattning kan ett godkännande av uppsägningen av dubbelbeskattningsavtalet skada Sveriges ekonomi, varför propositionen bör avslås. Skulle detta inte vinna riksdagens bifall bör sådana övergångsregler skapas att ett eventuellt avtalslöst tillstånd inte drabbar Sveriges näringsliv.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår proposition 1989/90:106,
2. att, om yrkandet under 1. inte vinner riksdagens bifall, riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet av övergångsregler vid ett eventuellt avtalslöst tillstånd.

Stockholm den 13 mars 1990

Bo Lundgren (m)

Hugo Hegeland (m)

Knut Wachtmeister (m)

Ingegerd Troedsson (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Ewy Möller (m)

Margit Gennser (m)